

Fremtidens bibliotek

Det er den 12. december 2017, og julen er her, der og alle vegne. Jeg er på vej ind på mit lokale bibliotek sammen med min datter. Klokken er 19:30. Det er først nu jeg har tid; Der er jo så meget, man skal nå.

Af Christine Gundlach, 2.X, Struer Statsgymnasium

Fremtidens biblioteker skal stadig ligge i nærområdet, så man kan gå derhen fra de steder man går på indkøb. Bibliotekets åbningstider skal være tilpasset folks travle hverdag, kl. 10-21, ligesom mange butikkers åbningstider. Det ville være passende.

Jeg går ind, kigger hurtigt på skærmen til højre, men vender mig så om til skærmen til venstre. Jeg kender nemlig biblioteket så godt, at touchscreenen med den interaktive grundplan over biblioteket er overflødig for mig. Den tilsvarende skærm til venstre, derimod, er en interaktiv eventkalender. Jeg skimmer lige hele næste uge, med hjælp fra min datter, som bare elsker at trykke på skærmen.

Biblioteket bør være indrettet, så de, der ikke er vant til at bruge det, også kan få noget ud af det. Interaktive medier som touchscreens er en god måde at formidle enkle informationer og vække interesse for steder og arrangementer.

Efter weekenden starter et nyt tema i temarummet. Denne gang bliver det rollespil, og temaet kommer til at køre i en uge. Der vil være en udstilling med rollespilsudstyr og bøger om rollespil. Jeg opdager, at mine ungdomsveninder Cecilia og Diana vil være der om aftenen. Udklædte vil de svare på spørgsmål og servere middelaldermad. De søger også flere til at hjælpe med det. Jeg sender en mail og tilbyder min hjælp. Jeg spillede jo både "bord" og "live" sammen med dem, da vi gik i gymnasiet.

Nogle biblioteker har i dag et lille temahjørne. Men fremtidens biblioteker skal have et helt rum. Rummet skal være fleksibelt, så det kan bruges til mange ting. Biblioteket skal kunne gå sammen med lokale foreninger eller lignende og etablere temaudstillinger, hvor der **sker** noget. Man skal kunne føle, smage, lugte, høre, prøve og spørge, kort sagt, **opleve**.

Der er også et foredrag med en fantasybibliotekar og en fantasyforfatter. Jeg koder eventen ind på min pda. Det er jeg bare nødt til at komme til.

Bibliotekarere skal kunne specialisere sig, kunne fordybe sig i en genre, en periode, en målgruppe eller måske en bestemt forfatter. De kunne, ud over at fungere som normale bibliotekarere, anmelde bøger inden for deres speciale og holde foredrag.

Bibliotekernes foredrag, som de er nu, kunne gøres bedre, hvis de hang sammen emnemæssigt med et tema, der også var en udstilling om, evt. i temarummet.

Jeg går videre ind på selve biblioteket. Det er en fryd hver gang, for mit bibliotek er bygget op om et "sansetorv". Herinde er der ekstra højt til loftet, og der er ovenlys. Min datter er med det samme henne ved den nærmeste af de to "jungleøer"- egentligt indendørsbede med træer og lidt landskab. Den "jungleø", min datter er henne ved, har et lille vandløb.

Det løber ned fra en lille bakke, ud i en rende på gulvet og hen i en lille dam. Dammen er fuld af farvestrålende fisk.

Et bibliotek behøver ikke at være mange hundrede hyldemeter bøger i et stort rum, hvor der partout skal være stille. Et bibliotek burde faktisk være et sted, hvor der var noget til alle sanser. Et samlingsrum, hvor lidt larm og leven er tilladt, kunne være med til at bløde op og gøre biblioteket tilgængeligt for alle.

Jeg følger min datter hen til puderummet. Her kan hun lege sammen med andre på sin egen alder, kigge i billedbøger og bygge huler i de store "byggeklodspuder". Så er hun underholdt, mens jeg laver noget af det, hun synes er kedeligt. Naboens knægt vinker til mig fra spillerummet, hvor de lidt ældre børn og de unge kan more sig. Her er alle de nyeste konsolspil og alle spilkonsollerne. En hel del fra 7. og 8. klasse kommer her efter skole for at spille og snakke. Henne ved den organiske skrankeø henter jeg en lille skærm, der viser livebilleder fra puderummet. Lidt hønemor er man vel.

Dagens biblioteker er ofte et kedeligt sted for børn. De render rundt og forstyrrer andre uden at have det sjovt selv. Hvis der eksisterede nogle rum, hvor de gerne måtte lege, ville forældre nemmere få ro til at finde deres bøger. Et sted, hvor de unge kunne afprøve de nyeste konsolspil, kunne hurtigt blive et socialt mødested og være med til at trække unge til biblioteket.

Jeg går ind til afhentningsreolen. Mit dankort-sygesikringskort-lånerkort har chip, så jeg vifter bare lidt med det. En diode lyser under en pose, min pose. Den indeholder de bøger og tidsskrifter, som jeg har bestilt hjemmefra via internettet. Jeg kunne også have fået dem sendt helt hjem. På vej ud igen falder jeg i staver ved glasvæggen ind til boglageret. Det er fuldautomatisk. Inden jeg får set mig om, er der gået 10 min., hvor jeg har stået og kigget på robotarme, der laver individuelle poser med folks hjemlån.

Bibliotekarere burde ikke bruge deres tid på at sætte bøger på plads og finde dem frem. Det kan robotter gøre. Allerede nu findes der fuldautomatiske bagagesorteringssystemer i lufthavne. Noget tilsvarende kan sikkert gøres med bøger.

Jeg kigger på de bøger, der er i posen. Specielt én glæder jeg mig til at læse. Det er én, systemet har anbefalet, som jeg tog chancen og bestilte.

Det, bibliotekssystemet virkelig mangler i dag, er muligheder for personlig statistik. Man burde kunne gå tilbage og se på de bøger, man har haft lånt før. Måske kunne man give dem "karakter", så systemet kunne anbefale bøger, der ligner dem, man har vurderet højt.

Normalt plejer jeg at sætte mig ind i "læselabyrinten". Men ikke i dag.

Man behøver jo ikke at sidde mellem bøgerne, når man læser. Nogle små rum med mange kroge burde indrettes med mange læsepladser. Der burde være lænestole, stole

ved borde, sækkestole og polstrede hjørner, så man kunne sætte sig præcis, som man havde lyst.

I stedet går jeg over til mødelokalerne. Jeg kigger på skærmen udenfor dem. Jo, der er ét ledigt på onsdag. Jeg booker det. Biblioteket har tre mødelokaler, alle med projektor. De kan slås sammen til et stort. Det er der, foredraget om fantasy skal holdes.

Fleksibilitet er nøgleordet, og det er netop, hvad fremtidens biblioteker bør satse på, hvis de skal overleve. Multifunktionelle rum, som man kan låne, kunne trække folk til bibliotekerne, der normalt ikke kommer der.

Jeg henter min datter, og vi forlader den oase af fred og oplevelser, som biblioteket er, godt tilfredse med den service vi har fået.